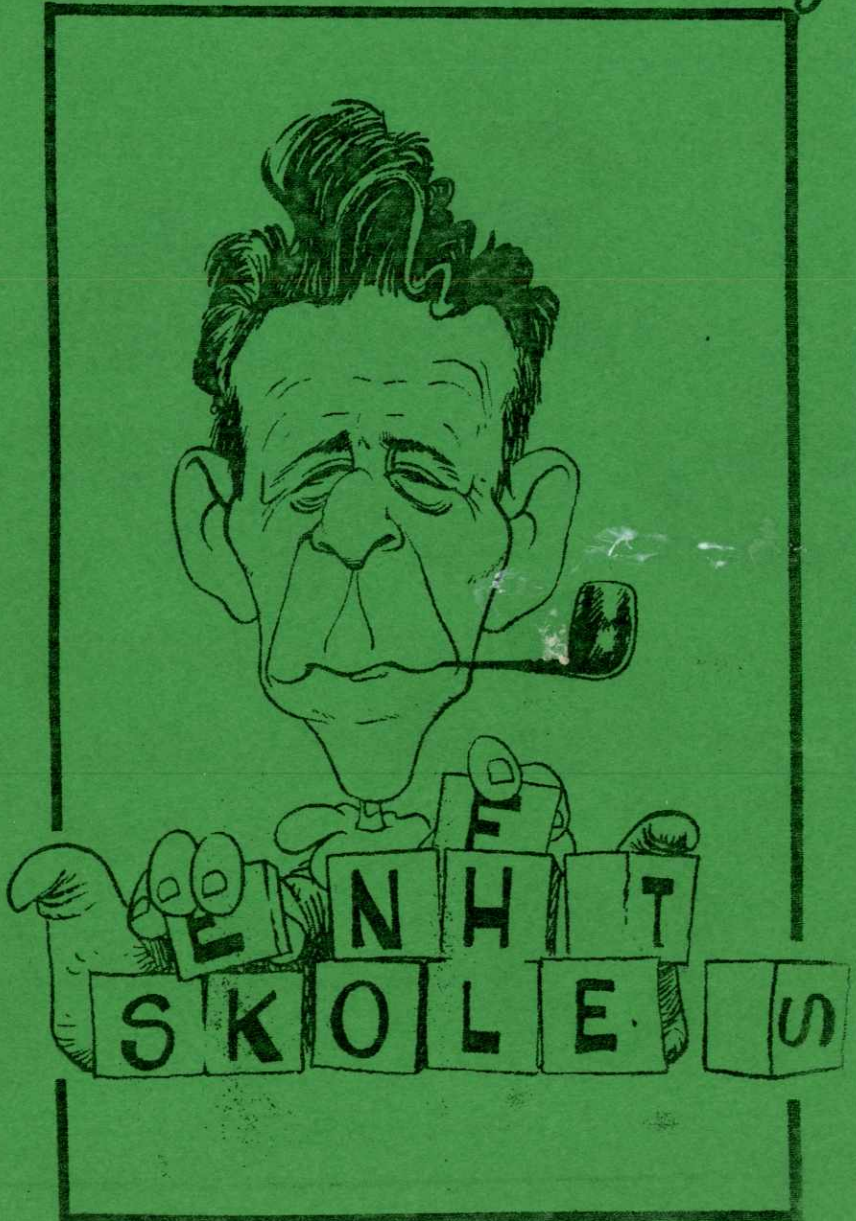

Verveoffensiv for Rute 80

Nr. 1 1986

b o l s j e v i k

INNHOLDSFORTEGNELSE:

- Side 2 : Innholdsfortegnelse.
- Side 3 : Leder.
- Side 5 : Konkret plan for Rød Ungdom 1986.
- Side 11 : Skolekonferanse 8.-9. februar!
- Side 12 : Reine jenteklasser? Intervju med skoleansvarlig.
- Side 14 : Sjølkkritikk fra Arbeidsutvalget - Om TV-innsamlinga.
- Side 15 : Sosialistisk Ungdom: Sosialismediskusjon og Sør-Afrika.
- Side 21 : Forslag på lesestoff til diskusjonen om skolepolitikk.
- Side 22 : Operasjon Daqsverk - 86 til Afghanistan!
- Side 24 : Konkret plan for året.
- Side 26 : Debatt. Svar til Viggo: Forsvar streikeretten under sosialismen. Av Jesper.
- Side 32 : Debatt. Unøyaktigheter om Sør-Afrika. Svar til Skule. Av Viggo.
- Side 38 : Debatt. Motsigelsene og kvinnespørsmålet. Av Venke.
- Side 42 : Debatt. Kvinner og makt. Av Venke.
- Side 45 : ! Rute 80 ! Rute 80 ! Rute 80 !!!!
Hvem verver flest abonnenter?

Dead-line neste nr. 15. mars

DA SKAL VI VÆRE I RUTE

LEDER

MEIR SOSIALISME!

Vi skriv året 1986. Kan like godt begynna det nye året med å beklaga at dette nummere av BV kjem seint ut. Planen Planen var å laga eit eksemplar før jul. Men det var i år som åra før, når jula nærmar seg tettmar det til med ugjorte ting. For å omskriva eit øgrimsk uttrykk kan ein seia at den ofte kjem like irriterande fort på som julekvelden på grisen.

I desember avslutta Noreg si fyrste veke med sosialisme. Ifølge Mao skal massene vera i besittelse av ein potensiell uttømmeleg begeistring for sosialismen. Kvar massane var denne veka skal vera usagt. Etter media å dømma var det i alle fall vanskeleg å spora noko uttømmeleg begeistring for prosjektet, skal ein kanskje seia avventande. Ein kan vel berre innremme det, einaste plasmassane lot høyre frå seg var i dagsavisa Klassekampen. Og her var det ikkje kven som heilst frå folket som kom til. Alt frå forfattar Dag Skogheim som meinte at "Det Nye Menneske skapast her og nå", til forfattar Edvard Hoem som sa at "Det Nye Menneske er eit utopisk fantasibilete med svermerisk-relegiøse undertonar". Som ein ser, var det ikkje småting ei veke med sosialisme avfødte. Tenk om det kunna vara heile året...!

Som RUere får vi vel legge henferande tankar om Det nye Menneske til side og gå i gang med noko så trivielt som utforminga av vår skulepolitikk. Vi seier ofte at at vi vil utforma vår politikk i konfrontasjon med andre. Desse treng ein ikkje leite lenge etter. I Arbeiderbladet seier ein Olav S Nedenes at "det er eit tankekors at vi i Noreg subsidierar tusener av arbeidsplassar mens tusner andre må finansiere si eiga etterutdanning. Noko nytt "tankekors" bringer ikkje denne fyren på bana. Det er vel berre ein fornuftig ting å si:, send Torstein Dahle på han. Kva ein skal seia til Høgres skulepolitiske talskvinne Ingrid Willoch er verre. Ho hevdar blandt anna at tradisjonsrike fag som historie, geografi, natur-

fag og andre emnar er viska ut innafor samlebegrepet orienteringsfag. Ho vil skilja faga igjenn. Vidare vil ho ha bort dei "bortkasta timane i hobbylignande valgfag, då desse er like dyre som til dømes ekstrasamar i norsk og matematikk." Ekkelt ikkje sant. Irriterande nær noko av det vi sjelve står for. Her nyttar det ikkje stå med hendene knytta nede i bukselomma. Vi må utvikla ein skulepolitikk vi kan kalla vår eigen. Og eg trur at vi i denne saka må greia oss mykje alleine. Moder partiet si vinkling på skulen er enten å sjå den i lys av "det kapitalistiske verdensbiletet og den der-til alltidtilstedeværende verdilov" eller nærma seg sanninga for når ein lærar er progresiv eller ikkje. Her er det vi må skjera igjennom og tala elevanes sak. Vi må utvikla ein tilforlateleg politikk som kan nyttast i kampen for kunnskap og mot nedskjeringar slik det står no i dag. Men, vi vil ikkje ha nokon willochar som alliansepartnarar. Derfor må vi, som det ofte heiter i desse krinsar, sjå framover - mot sosialismen. Det er ved å kunne trekka linjene framover vi kan avgrensa oss mot "storfolkets" klagesang over nivåsenkinga i "i det norske folk"

Det er vel heller ikkje å ta munnen for full å påstå at det er her vi er komne kortest på veg. Det er jo slik at for å utvikla skulepolitiske vyar for sosialismen må vi byrja med den konkrete virkeligheita nå i dag. Ellers vart det fort utopiar. Men vi må akta oss for ikkje å havne i bred og reformpolitikkens høgeregret. Då er det bedre å gå midt i vegen og heller mata dei farane det fører med seg. Men vi er så langt på rett lei. Blandt anna får vi håpe at skulekonferansen fyrst i februar kan virke mobiliserande og stake ut kursen vidare. Det er viktig at vi får med heile reysla på dette. Bruka denne konferansen til å skolera oss sjelve. Men vi kjem ikkje noko særleg lengre med at berre dei "heilfrelste" set kvarandre i stevne. Skel det ha noko for seg må og våre politiske rivalar vera med. Godt mobiliseringsarbeide vart difor ei sær viktig oppgave. La oss med denne hendinga særja for at pratet om at RU ikkje kan byggjast i eit vakum forstummar. HA EIT GODT RAUDT ÅR.

Red.

Konkret plan for Rød Ungdom

I forrige nr. av BV presenterte sentralstyret sin plan fram til 1987. Dette er en videreføring av denne planen, og må sees i sammenheng med det som sto i forrige nummer.

SKOLEPRIORITERING

Rød Ungdoms hovedoppgave i perioden er å bygge Rød Ungdom gjennom skoleprioriteringa. For å få til dette må vi greie å utvikle en politikk i forhold til skolen, en politikk i opposisjon til sosialdemokratiet og herskerklassen. Ut i fra det må vi finne saker innafor skolepolitikken vi må kjøre i front i forhold til skolene og landsmøtene i NGS og YLI.

* Skolekonferansen er grunnlaget for å få til denne prioriteringa. Det er viktig at organisasjonen rundt om i landet tar et spesielt ansvar i forhold til denne. Det viktigste er å jobbe for å få folk som er aktiv i elevkampen på stedet, både medlemmer og uavhengige, i tillegg til ledende folk innafor DS og laq på konferansen.

- * Etter konferansen må organisasjonen prioritere å få folk på landsmøtene i NGS (3. - 5. mars) og YLI (27. - 28. februar og 1. - 2. mars)
Det skal stille Rød Ungdommere til valg på alle de skolene hvor vi har folk. Dette må ledelsen rundt omkring ta ansvar for og støtte de folka som stiller som delegater på skolene sine.
- * I den sammenhengen skal det avholdes obligatorisk laagsmøte om skolepolitikk i midten av februar, forberedelsesmateriale er det samme som til skolekonferansen, i tillegg kommer en SKUT-sending om landsmøtene i NGS og YLI.
- * I løpet av januar og februar er målsettinga å bygge et omland av folk som er interessert/aktive med skolepolitikk, og gi våre medlemmer et grunnlag i forhold til skolepolitikk.

- * Etter landsmøtene i NGS og YLI vil Rød Ungdom starte en verveoffensiv. Dette for å knytte til oss de folka vi har kommet i kontakt med gjennom skolekonferansen og landsmøtene. Organisasjonene må rundt mars ha folk til sirkel, studiesirkelledere klart. Det vil komme mere omfattende informasjon om dette fra sentralstyret senest 1. mars.
- * Til høsten ønsker vi å prioritere Operasjon Dagsverk og Internasjonal Uke som den viktigste oppgaven på skolene. Målet er at våre medlemmer skal gå i spissen i forhold til Internasjonal Uke, sånn at vi får innflytelse i forhold til hva som skal diskuteres på skolene, hvordan det politiske opplegget skal være.
- * Rød Ungdoms sommerleir vil ha internasjonalt som et hovedtema, og vil gi folk kunnskap som de kan bruke i Operasjon Dagsverk-arbeidet.
- * Lagsmøte om internasjonalt i september.
- * Til høsten vil vi også oppfordre organisasjonen til å avholde konfrontasjonsmøte om skolepolitikk mot AUF. Videre ønsker vi skolepolitiske diskusjoner i alle elevråd, GU-er og DU-er om omstilling av skolen - tjener det elevene.

ORGANISASJONSARBEID/ STUDIER

- * Lagsarbeidet i Rød Ungdom må bygge på politiske diskusjoner og kamp. For at dette skal bli virkelighet må lagsstyrene styrkes sånn at de blir reelle ledere for

Laag. Saa lenge laagsarbeidet ikke blir prioritert, vil vi ikke klare aa gaas lous pa store eksterne oppgaver heller. Det eksterne arbeidet er avhengig av en organisasjon som skolere og utvikler folk.

- * Manglende studier og skoling kan hindre oss i aa faa til skoleprioriteringa. Vi ma slutte aa se pa studier som en interessant oppgave pa sida av alt anna - studier er en maate aa utvikle medlemmer som ikke klarer oppgavene sine pa grunn av lavt ideologisk og politisk niva.

- * Opplegg for videregaaende sirkel faas fra sentralt f.o.m. 1.mars.
- * Obligatorisk laagsmote om dialektisk materialisme i lopot av april/mai. Opplegg kommer fra sentralt. Frist 1. april. Dette for aa styrke det ideologiske grunnlaget vart i bl.a. i forhold til sosialdemokratiet.
- * Forbundsskolen - del II i april/mai. Jenter prioriteres som deltakere.
- * Organisasjonskurs tilbyes til distrikter som er interessert.

* RUTE-80

For å opprettholde Rute-80, må medlemmenes forhold/engasjement til avisa styrkes. Dette avhenger av å ha sterke lag, som har politiske diskusjoner, som kan utføre sjølstendig arbeid i forhold til salg og innlegg i avisa.

Det må lages konkrete målesttninger for salg av Rute-80 i hvert disktrikt og lag.

* JENTEARBEIDET.

* Jentearbeidet i Rød Ungdom skal drives ut i fra tre hovedmålsettninger:

- Bygge opp en jenteorganisering i Rød Ungdom
- Drive fram diskusjoner om kvinnepolitikk, og utvikle dem videre.
- Knytte jentearbeidet til vervinga

* Den viktigste måten å drive jentekamp i Rød Ungdom på, er å bygge opp en strek jentebevegelse gjennom særege organisering, og gjennom skolering i kvinnepolitikk. I perioden skal det interne arbeidet prioriteres.

Det betyr:

- Jobbe for å få til jenteutvalg i Rød Ungdom på de største stedene.
- Jenteansvarlig i alle lag og DS.

Det viktigste arbeidet for utvalga, blir å drive skoloring/ studiesirkel-arbeid og reise den politiske kampen i laga, gjennom Rute-80 og internblad. Det bør også organiseres egne jentefraksjoner foran større arrangement som pinseleir, sommerleir, og konferanser som Motqif-møtene i Oslo.

- * Det skal arrangeres en sentral jente-konferanse i april. Målsetting for konferansen må være:
 - Få gjennomslag for en felles linje å drive jentearbeidet på.
 - Oppsummere sosialismediskusjonen - Hvor står vi nå?
 - Starte diskusjonen om det eksterne arbeidet - Hvor står kvinnekampen i Norge i dag?
- * Sentralstyret oppfordere Da-ene til å arrangere jentekonferanser i distriktene til høsten.
- * Det skal lages en egen studiesirkel om kvinnepolitikk som skal brukes i den interne skoloringa, og til vervearbeidet. Det denne sirkelen vil ta opp er: Den historiske årsaken til kvinneundertrykking, Kvinnekamp i dag, Kvinne kamp under sosialismen og kommunismen. Den skal være ferdig senest juli -86.
- * Den eksterne delen av jentearbeidet må drives ut i fra forholda på hver enkelt plass. Det vi ønsker på sikt er: Opprette jentegrupper på en del skoler som skal ha tilknytting til kvinnefronten.

Utforme en politikk for unge jenter i dag.

DS-ene må jobbe for å holde kontakt med Kvinnefronten, AKP, KIM, og mannfolk mot porno.

SKOLEKONFERANSE!

Når dette leses, skal mobiliseringa til Rød Ungdoms STORE skolekonferanse være i full gang, og du skal ha fått forberedelsesmaterialet til konferansen. Som alle burde vite nå, blir konferansen holdt den 8.-9. februar på Forsøksqymnaset i Oslo.

Nå er det to ting som vil avgjøre hvor langt vi kommer på konferansen: At MOBILISERINGA går bra, og mange kommer, og at vi får til skikkelige FORBEREDELSE. I dette nummeret av BV finner dere ei litteraturliste med materiale som det lønner seg å lese til skolediskusjonen. Og som dere kanskje har oppdaga, har Klassekampen brakt en del stoff om skolepolitikk i det siste. Med andre ord: Nok å lese, men mye å bli klok av. Som vi sier når vi diskuterer kunnskapen i skolen: Kunnskap er makt!, og det gjelder også for Rød Ungdom og våre muligheter til å vinne oppslutning for vår skolepolitikk.

Velkommen til skolekonferanse, og ikke glem å ringe kontoret, tlf. 02/377350, for å melde dere på!

Bolsjevik

SKOLEPOLITIKK:

REINE JENTEKlassAR?

Engelsk undervisninga på ungdomsskolen hugsa under-
tegnede slitet med å læra det engelske skulesystemet.
Det einaste som fanga interesse var kor "håplaut utta-
for" vi tykte det var med reine jente og gutte klassar.
Med tankane måla vi fram bilete av dei autoritære engelske
kostskulane. Strenge lærare med spanskkrøyret. Våpnet
som skulle læra ungane lydigeit overfor dronninga og
fedrelandet. Nei, jammen var vi lengre komne tykte vi.

Så, mange år etter. Vi skriv einheitskulensog verdi-
fagas tidsalder. Kursplanane er borte. Mangt er bedre,
og mangt er verre. Den roa i skulen det sosialdemokra-
tiske Noreg stundom langtar etter, lar venta på seg. Ro
i sinnet skapar heller ikkje ein del RU'eres ønske om å
innføre reine jenteklassar. Umiddelbart heyrest det like
"håplaut uttafor ut" no som dågong. BV's frustrasjon
over dette kverulantiske utspelet går i spørsmålform til
Jorunn, skuleansvarleg i RU...

- Eg meiner at dette synspunktet ikkje gjev grunn til
uheims oppfareheit. Eg er forresten kun for reine jente-
klassar i matematikk. Dette er eit offensivt tiltak
i eit sær viktige fag. Det vil både bedre jentenes situasjon
på skulen og førebu dei på det samfunnet dei vil meta
etter endt skulegang. Her trur eg nemleg fagområda øko-
nomi, naturvitenskap og teknologi vil vera viktige. Kun-
nskap og forståing i matte vil vera ein inngangsnøkkel til
desse faga.

- Vent no litt, ikkje alle er samd i at matematikk vert
framtidens fag. Mange meiner til dømes at språk vert sær
viktig.

- Eg har sett det. Ein sosial demokrat med navn Tor Neu-
mann hevdar til dømes at den eukande handelen med utlandet
vil avføde ei storheitstid for språkfaga. Ikkje sant,

skal vi selga bedre må vi kunne prata med kundane. Dette er i røynda ikkje noko anna enn ei oppfølging av planane om internasjonalisering av kapitalen. Språk vert sjølv-sagt viktig og i framtida, men eg meiner det er matte som vil verte det fag som siler ut dei som skal vera med å forma framtidas samfunn. Skal så jentene vera med i denne prosessen, og det skal vi, må vi auka andelen av jenter til tekniske og naturvitenskaplege studier.

- Eg er enig så langt, men kvifor eigne jenteklassar på til dømes dei vidaregåande skulane?

- Grunnen er at det er gutane som styrer undervisninga. Dette viser undersøkelser. Det er dei som legg premisane, det er frå deira kvar dag og hobbyområde eksempla vert henta. Det går og på sjølve faget. Vi har forskjellig måte å nærma oss faget på. Jentene er meir logisk ressonerande. Altså, meir søkjande på korleis ting heng saman, kvifor er det slik og slik. Gutane godtar eit svar for eit svar. Enten er det rett eller feil. Her ligg noko av den djupare ulikheit mellom oss. Jentene har problem med å tenka abstrakt, problem med å gå utover seg sjølv. Ein kan seia at dei har vanskar med å fjerna seg frå virkelegheita. Gutane set ikkje spørsmålsteiken i samme grad ved til dømes meir allmenne godtatte sannheiter. Dette gjer at dei er flinkare til å pugge.

- Men kunne det ikkje vera nok å innføra mindre klassar og fleire lærare pr. elev?

- Eg trur ikkje det. Til det styrar gutane for mykje. Ikkje sant, denne særbehandlinga er eit middel for å oppnå eit mål. Til å få jentene til å ta ei utdanning som kan vera verdt noko i framtida. Dette krev ein medveten politikk. Vi treng og tiltak overfor arbeidslivet, tenkjer her på kjønnskvoltering. I England har dei forska på dette, det materiale som er fremlagt syner at jenter frå reine jenteklassar oftare velg tekniske yrker enn dei frå blanda klassar. Det er noko å tenkja på....

Hermed er oppfordringa gjeven. Tenk høgt saman med andre og skriv det ned.

Royce

Bolsjevik

Sjølkkritikk fra arbeidsutvalget angående TV-kampanja.

Rød Ungdom deltok høsten -85 i TV-kampanja med prosjekt til Afghanistan. Rød Ungdoms ledelse gikk ut tidlig i -85 med en oppfordring til sine medlemmer om å delta aktivt i dette arbeidet i hver kommune, noe en del medlemmer gjorde. Da offensiven rundt TV-kampanja starta på høsten, greide ikke Rød Ungdoms ledelse å følge opp. Vi hadde ikke oversikt over hva det innebar å delta på denne innsamlinga i forhold til å stille med bøssebærere og delta på kronerulling. Videre greide vi ikke å følge opp med generell informasjon om kampanja. Dette betydde for det første at vi ikke greide å utnytte TV-kampanja politisk til fordel for Rød Ungdom. For det andre at medlemmene fikk en uansvarlig kort frist i forhold til kronerullinga og stille opp med bøssebærere. Rød Ungdoms ledelse beklager dette sterkt. Samtidig vil vi benytte anledningen til å si våre medlemmer en stor takk. På minimal tid greide organisasjonen å mobilisere bøssebærere og få kronerullinga i gang. Vi greide å få inn nesten hele beløpet (kr. 20.000) på under 3 uker. Dette viser bare en ting: Når det virkelige gjelder er det hold i Rød Ungdoms medlemmer. Mange takk for en skikkelig innsats!

For Rød Ungdoms arbeidsutvalg,
Anne Ka

SOSIALISTISK UNGDOM:

Sosialismedebatt og

Sør- Afrika

SVs ungdomsorganisasjon SU er ofte på samme bane som Rød Ungdom i kamp om medlemmer og innflytelse, derfor et gløtt bak kulissene på noe av det som foregår i SU for tida. Her med SUs internblad "Spartakus" nr. 5/85 som kilde. Vi skal ta for oss to saker som tydeligvis ofres en del arbeid i SU for tida, nemlig sosialismediskusjon og arbeid mot apartheid i Sør-Afrika. I forhold til begge disse sakene er det jo ikke utenkelig at Rød Ungdommere kommer i kontakt med folk fra SU.

Sosialisme og demokrati.

I "Spartakus" skriver den tidligere lederen i SU Øystein Gudim i en artikkel om "den vanskelige venstresida" under mellom-tittelen "SU - hva nå?": "SU selv har gått inn i en periode med vellykket gjenoppbygging, men med svakt ideologisk grunnlag. Marxisme, teori og materialistisk forståelse for samfunnsutviklingen står svakt.

Bolsjevik

Internt medlemsblad Nr. 5 — 1985

Spartakus

Redselen for den sekteriske fortida sitter så sterkt i mange at teorifrykt har blitt motsatt ståsted for en del. SU er blitt identisk med SV, med lite av egen profil. SU rekrutterer mest via SV, og for lite med egen kraft.

Dette kan bli et problem, hvis ikke SU fanger opp nye, radikale tendenser i 80-åra, og samtidig gir disse et teoretisk grunnlag som hindrer at radikalismen bare blir en motebølge som går over. Lufta er på veg ut av fredsballongen. Hva gjør venstresida da?

AUF fanger opp organisatorisk der SV/SU har sådd politisk, er det påstått. Samtidig er AUF mer politisk tannløs i forhold til DNA enn noen gang på 20 år. Her er SU igjen ute og svømmer. Kan SU prege strømmen, eller vil vi for evig være dømt til å flyte med den veien politiske motebølger skulper?"

Gudim har utvilsomt sine poenger her. Et av SU sine problemer har vært et løst, sprikende politisk grunnlag, hvor folk med høyst forskjellige oppfatninger av "revolusjon" og "sosialisme" har kunnet samles. Dette har gjort SU lite enhetlig på sanne spørsmål. Og med moderpartiet mer og mer klint opp til DNA og

det åpent uttalte sosialdemokratiet, blir det desto mer problematisk for SU å framstå som en organisasjon som har noe med "sosialisme" å gjøre. Derfor er det heller ikke unaturlig at SU nå kjører opp en sosialismediskusjon i organisasjonen. Akkurat som ml-bevegelsen hadde behov for teoretiske avklaringer i skjølvanet av "krisa", har også SU behov for å konsolidere organisasjonen sin på et felles politisk grunnlag. Og NB: Gudims anmerkninger er tanker vi etter mitt syn også kan ta ad notam i forhold til Rød Ungdom.

På landsmøtet sitt til sommeren skal SU diskutere "Sosialisme og demokrati" og vedta en grundig uttalelse om dette. I "Spartakus" bringer de en debatt mellom Lars Holm-Hansen, som ser på sosialismen som "det gode liv", og Hanne Lyssand, som ser på planøkonomien som det viktigste kjennetegn ved sosialismen, men som avviser enhver tanke om det klasseløse samfunn. I de siste nummerne av SUs magasin "Press" kjører de også opp innlegg om sosialismen og demokratiet. Her svarer bl.a. Årund Brottveit på en stort oppslått artikkel av de to svenske forfatterne Anders Ehnmark/Per Olov Enquist kalt "Sosialismens 10 bud", hvor det 10. budet lyder:

PRESS

LEDEK

Vet vi ikke hva
sosialisme er?

Bolsjevik

18

"Revolusjonen skal være et te-selskap". Brottveit går hardt ut mot Ehnmark/Enquist, og skriver bl.a. at vi må skjønne mer av hva en revolusjon er, og "ikke undervurdere de kreftene som motarbeider den". Plassen tillater ikke å gå nærmere inn på denne diskusjonen, - bare ei oppfordring til folk om å følge med iallefall i debatten i "Press". I forhold til SUere og SU-miljøer er dette en diskusjon vi bør ha peiling på og grep om. Og uansett skal det bli interessant å se hva som kommer ut av SU-landsmøtet, - hvordan SU vil stille seg til den åpne sosialdemokratiske "SV-linja". Det foregår uten tvil en kamp innad i SU på disse spørsmåla i dag.

SU og Sør-Afrikaarbeidet.

Som høstens store eksterne oppgave, satsa SU på kampen mot apartheid i Sør-Afrika. Sentralt i dette sto en underskriftskampanje for norsk boikott av Sør-Afrika. Det ble bl.a. satt ned ei egen arbeidsgruppe på 5 personer til å jobbe med dette, og iflg. "Spartakus" skulle det utarbeides et omfattende opplegg med forskjellige materiale, konferanser osv.

**DEL
GODENE
SV**

Dette arbeidet skulle ha to målsettinger: For det første, få til flest mulig lokale aksjoner og markeringer, og for det andre, få dratt flest mulig inn i SU-arbeid. Det siste er viktig for oss å være klar over, - SU ser mulighetene til å score i veivinda gjennom å være aktive i kampen mot spartheid. "Vær ikke redd for å markere SU i denne økelenen", understrekes det i et føldeskriv til "Spartakus".

SU-aksjon for boikott

Vi veit lite om hvordan dette har gått for SU, men ut fra en del steder vi har besøkt, virker det ikke som om SU har fått den helt store dreisen over sakene. Dette kan sjelsagt være et feil inntrykk, som skyldes at Rød Ungdom i liten grad har kontakt med og forholder seg til SU-niljøene og SU-sympere. Men ut fra det materialet vi nå har sett fra SU, veit vi (og det burde vi jo tenke uansett) at SU setter sær-Arbeidsskolearbeidet sitt i sammenheng med organisasjonsbygging. Måten vi nå møte det på, nå først og fremst være at det er vi som er de politisk dyktigste og ut fra det trekker folk nærmere Rød Ungdom. Framover betyr det å få til det skolearbeidet vi har lært opp til utover varen, det er gjennom

at vi får til dette at vi har mest å vinne (i forhold til SU: De har også mye av sine medlemmer på skolene). Når det gjelder Rød Ungdoms arbeid med Sør-Afrika, er det ikke den oppgava vi prioriterer høvest nå. Men vi kan gjøre noe med det på skolene, ved å stille forslag i elevrådene for boikott, og støtte opp om organisering av anti-apartheid-grupper. Og vi må være obs på partisjåvinisme fra SU, - at de bygger anti-apartheidfront utelukkende for å verve medlemmer, og prøver å holde oss utafor enhver kontakt med den. Til slutt: Vårt beste kort i forhold til SU er at vi har en politikk for sosialisme og makt til arbeiderklassen. Her har vi ingenting å tape på å gå i konfrontasjon med SU.

JESPER.

FORSLAG PÅ LESESTOFF TIL DISKUSJONEN OM SKOLEPOLITIKK:

- * Svein Lie/Svein Siøberg: Myke jenter i harde faq. Universitetsforlaget 1984. (Om jenter og realfaq).
- * Stied Mellin-Olsen: Om eiendomsretten til kunnskapen. Studieforbundet Ny Verden 1985. Kan bestilles fra Ny Verden, c/o AKP, eller fra Tronsmo. (Om arbeiderklassen og kunnskapsformidlinga i skolen).

De to neste bøkene inneholder mye interessant sosialdemokratisk tankegodt om skolen:

- * Per Østerud, red.: Opplæring for framtida. Gyldendal 1985.
- * Ivar Bjørndal, red.: Videregående skole for alle. Universitetsforlaget 1984.
- * Alfred Oftedahl Tellhaug / Ove Kr. Hauqaløkken: Forsøksrådet - fornyer i norsk skole. Forsøksrådet for skoleverket/Gyldendal 1984.
- * Stortingsmelding 45 - 1980/81.

SKOLEPOLITIKK er

klassekamp

Bolsjevik

Sentralstyret i Rød Ungdom har vedtatt at Rød Ungdom skal gå inn for at Operasjon Dagsverk i år går til Afghanistan.

FIRE ALTERNATIVER

Det er fire alternativer elevene, og deretter landsmøtene i YLI og NGS, vil måtte ta stilling til:

* Afghanistan: Utdanning av ungdom og opplæring av medisinsk personale, spesielt i frigjorte områder i Afghanistan.

Ved Afghanistankomiteen og Afghanistanhjelpen.

* Eritrea: Nybygging og utvidelse av internatskole for barn i grunnskolealder, og utstyr til yrkesskole, i Sahel-provinsen.

Ved Redd'Barna.

* Sør-Sudan: Bygging og drift av en grunnskole for 50 blinde elever i Juba, Sør-Sudan.

Ved Norges Blindedeforbund.

* Yrkesskole i Libanon. Ved SOS-barnebyer.

HVORFOR AFGHANISTAN-PROSJEKTET?

Vårt viktigste politiske argument for å gå inn for Afghanistan-prosjektet framfor noen av de andre, er at motstandsbevegelsen i Afghanistan står helt i front i kampen mot Sovjets ekspansjon. Rivaliseringa mellom supermaktene USA og Sovjet kan drive fram en ny verdenskrig, og det er de som kjemper frigjøringskamper mot supermaktene som i dag er den viktigste fredsbevegelsen.

Afghanistan-prosjektet tar sikte

OPERASJON
DAGSVERK
AFGHANISTANI
1986
TIL

på å få hjelpa inn i frigjorte områder som motstandsbevegelsen kontrollerer. En sentral del av Sovjets krigsstrategi går ut på å gjøre Afghanistan mest mulig uboelig for afghanerne, for å gjøre det umulig for geriljaen å drive motstandskamp. Rein terror mot sivilbefolkninga, er noe som skjer daglig. I dag er over 4 millioner - dvs. over 24% av befolkninga - flyktninger. Derfor er hjelp inn i Afghanistan mye mer enn humanitær hjelp til mennesker i nød, det er hjelp som er viktig for å stoppe flyktningestrømmen, og det betyr mye for at afghanerne skal kunne føre motstandskampen videre.

HÅPER
AFGHANISTAN
IKKE VINNER
OD-AVSTEM-
MINGA!

Uten at vi i vår argumentasjon for Afghanistan-prosjektet trenger å gå mot rein nødhjelp, må v' si at sann hjelp ikke er nok, at det som trengs er støtte til de kreftene som kjemper mot imperialisme, undertrykking og utbytting, og som står for virkelig frigjøring bygd på egne krefter.

Vi beklager at vi er seint ute med mobiliseringa til OD-avstemmingene. Men det er ennå tid til å forberede seg til diskusjonen kommer opp. Hvis vi er dyktige i vår argumentasjon, og Afghanistan-prosjektet vinner, vil det være et viktig handslag til den afghanske motstandskampen.

JESPER.

JANUAR	FEBRUAR	MARS
<p>Forberedelse / mobilisering til skolekonferansen.</p>	<p>Skolekonferanse 8 og 9 februar.</p> <p>Obligatorisk lagsmøte om skolepolitikk.</p> <p>Landsmotene NGS og YLI.</p>	<p>Verveoffensiven starter!</p>
JULI	AUGUST	SEPTEMBER
<p>Sommerleir!</p>	<p>Skolestart.</p> <p>21.august markering.</p>	<p>Lagsmøte om internasjonalt.</p> <p>Skolekonferanse.</p> <p>Opera Dags</p>

APRIL	MAI	JUNI
<p>Obligatorisk lagsmøte om dialektisk materialisme.</p> <p>Jentekonferanse.</p> <p>Forbundsskole.</p>	<p>1.mai!</p>	<p>Mobilisering til sommerleir.</p>
OKTOBER	NOVEMBER	DESEMBER
<p>jon erk.</p>	<p>Budsjettkamp. Årsmøte i GUer og DUer. Forbundsskole.</p>	<p>27.desember, 7 år siden invasjonen i Afghanistan.</p>

"Er det folket gjennom dei demokratiske valgte organa som skal bestemme dei politiske linjene eller er det pengesterke fagforeningar som gjennom sin maktposisjon som skal få bestemma?"

SVAR TIL VIGGO:

FORSVAR

STREIKERETTEN UNDER SOSIALISMEN!

Sånn stiller Viggo spørsmålet i et intervju i forrige nummer av BV, og konklusjonen hans er at streikeretten må forbys under sosialismen. Men dette svaret omgår bare et hovedproblem ved sosialismen til nå: At folk har mangla organer med reelle maktmidler som kan virke mot at byråkratiet utvikler seg til en ny herskerklasse.

Sosialismeprogrammet fra Rød Ungdoms landsmøte 1983 sier bl.a. følgende: "Rød

Ungdom slår fast at vi vil kjempe for omfattende fri- og rettigheter under sosialismen. Rød Ungdom tar avstand fra tendenser i den kommunistiske tradisjonen til å undervurdere betydninga av demokrati og demokratiske fri- og rettigheter." Videre sier programmet bl.a. at den sosialistiske staten må garantere full ytrings- og organisasjonsfrihet, frie fagforeninger og streikerett. Dette programmet var etter mitt syn et viktig

gjennombrudd for å slå fast viktigheta av demokratiske rettigheter for å kunne bygge sosialismen.

Men det står altså fortsatt forskjellige linjer i Rød Ungdom på spørsmålet om sosialismen og demokratiet. Og vi trenger en kontinuerlig diskusjon om

Sosialismen må utvide demokratiet.

Sosialisme betyr at arbeiderklassen griper statsmakta, for å utvikle samfunnet mot kommunismen. Skal dette være mulig, må arbeiderklassen bli herskere. I forhold til det borgerlige demokratiet i det ka-

Arbeidere fra Fredrikstad Mek. Verksted.

Skulle de blitt nekta å streike under sosialismen?

sosialismeprogrammet vårt. Derfor synes jeg det er bra at Viqgo legger fram sitt syn. Kun gjennom ei meningsbrytning kan vi utvikle programmet og gjøre det bedre. Så til det jeg er uenig med Viqgo i.

pitalistiske Norge, må dette bety en utvidelse av demokratiet og folks muligheter til å påvirke beslutningene. Da må også de demokratiske rettighetene utvides. Det blir meningsløst å snakke

om demokrati uten demokratiske rettigheter. Å gå mot streikerett betyr ei innskrenking av de demokratiske rettighetene i forhold til dagens Norge.

Demokratisk sentralisme som statsorganisering?

Nå argumenterer Viqgo mot streikeretten ut i fra at klassekampen må føres innafor et sosialistisk statsapparat som er demokratisk valgt, og som er organisert etter den demokratiske sentralismen. Og streikerett er uforenlig med den demokratiske sentralismen. Sosialismeprogrammet fra 1983 sier da også at "statsformen under sosialismen må være demokratisk-sentralistisk."

Jeg oppfatter den demokratiske sentralismen som ei organisasjonsform utvikla for et kommunistisk parti, som medlemmene

av partiet frivillig underlegger seg ut fra politisk overbevisning. Den dagen et medlem sier seg uenig i at det er riktig å underlegge seg dette prinsippet, vil det miste sin funksjon over dette medlemmet. Men kan et prinsipp for et kommunistisk parti, overføres direkte til ei sosialistisk statsorganisering? Her er mitt svar nei. Og jeg mener at sosialismeprogrammet fra 1983 egentlig slår seg sjøl på kjeften, når det går inn for ei "demokratisk-sentralistisk" statsorganisering under sosialismen, og samtidig sier "demokratiske fri- og rettigheter." For skal vi tolke den demokratiske sentralismen som statsorga-

Bolsjevik

nisering, må vi gjøre det på samme måte som for partiet - ellers blir det rot i begreperne - og det kan jeg ikke skjønne vil bety anna enn at partier som arbeider aktivt for ei anna linje enn det som sitter med regjeringsmakta må bli sett på som en fraksjon. Sann blir det også i forhold til å føre åpen politisk kamp for "et anna syn" enn det vedtatte i det hele tatt.

Å gå mot å programfeste demokratisk sentralisme som statsorganisering, betyr ikke å si at det ikke vil være et mindretall som vil måtte bøye seg for et flertall, f.eks. i motsetninga mellom forbruk og investering, som Viqgo trekker fram. Men synet til flertallet må bli satt i gjennom på bakgrunn av reell politisk kamp, og ei statsorganisering ut fra demokratisk sentralisme sann som dette prinsi-

ppet må tolkes, skal prinsippet ikke bli meningsløst, vil i praksis sette lokk på denne kampen.

Byråkratiet og streikeretten.

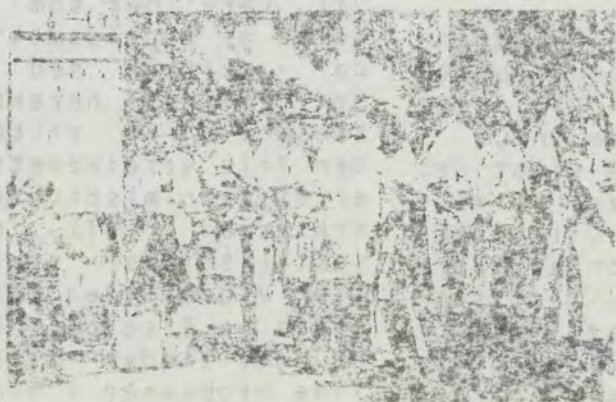
Sosialismen er et overgangssamfunn preget av kamp mellom det gamle og det nye samfunnet. En viktig trussel for at sosialismen går tilbake til kapitalisme, ligger i at byråkratiet - som vil være der som en følge av arbeidsdelinga - skiller seg ut som en ny herskerklasse. "Å tillate den frie streikeretten er ei stor mistillits-erklæring til den sosialistiske stat", sier Viqgo. Jeg mener dette er å se bort fra at det ligger alvorlige problemer i hvordan byråkratiet kan bli den nye herskerklassen, og at det derfor ikke blir nok å si som Viqgo, at klassekampen "må først innafor eit sosialistisk apparat."

Arbejderklassen tren-
ger uavhengige in-
teresseorganisasjoner
under sosialismen,
organisasjoner som
står uavhengig av
statsapparatet, og som
har egne maktmidler.
Her står f.eks. fagfore-
ninger med streikerett
helt sentralt.

Kvinnens
og streikeretten.

Kvinnene har mest å
tjene på streikefor-
bud, sier Viggo. Han

få sitt syn igjen.
Ja, det er riktig at
menn sitter med makta
i de største for-
bundene. Men det er
også slikt at menn vil
ha det beste ut-
gangspunktet for å
dominere statsmakta,
til å ha ledende byrå-
kratstillinger osv.
Derfor trengs det en
sterk, uavhengig kvin-
nebevegelse som kan
kjempe for kvinnenes
interesser. Det gjel-
der også i forhold til
fagforeningene. Kvin-

Spikereidens arbeiderne mot huseierne. 1914. Tross
1914s tjene med streikerett under sosialismen?

begrunner det med at menn i typiske kvinne-
de sterkeste fag- yrker som
forbundene, hvor menn helse/social, em-
sitter med makta, vil sørgearbeid osv. vil
ha størst innpåkøp til å ha alt å tape under

frie fagforeninger med streikerett.

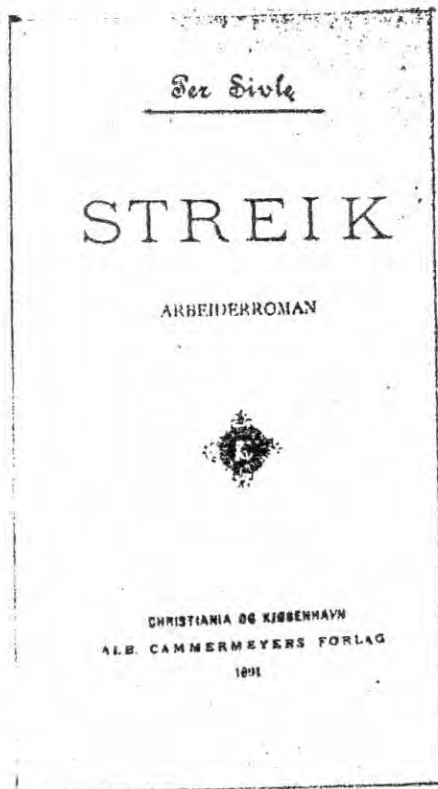
Gudmund

Hernes eller politisk kamp?

Som jeg skjønner Viggo, er han redd for ei utvikling av sosialismen hvor noen få presser fram sitt syn på bekostning av flertallet. Men de konklusjonene han kommer fram til, minner meg om ideene til den ledende sosialdemokratiske ideolog Gudmund Hernes og hans redsel for "profesjonene" og "særinteressene" som truer "den felles orden." Og det var vel ikke det som var poenget?

Jeg kan også se det problemet Viggo tar utgangspunkt i. Men svaret ligger ikke i å begrense de demokratiske rettighetene. Det er ei linje for at sosialismen forsteiner og går tilbake til kapitalisme. Enheten

under sosialismen må bygge på at folk vinnes for ei politisk linje gjennom en åpen politisk kamp, hvor også streikeretten er tillatt.

Per Sivles roman "Streik" fra 1891.
Passé under sosialismen?

JESPER.

Bolsjevik

UNØYAKTIGHETER OM SØR-AFRIKA

Svar til Skule

I BV 2/85 har Skule skrevet en artikkel om Sør-Afrika som inneholder såvidt mange unøyaktigheter, og omtrentligheter at de ikke kan stå uimotsagt. Jeg skal i det følgende forsøke å korrigere noen av de viktigste.

På side 46 framstiller Skule uroen i Sør-Afrika i begynnelsen av dette århundre som et resultat av motsetningene mellom de hvite og de svarte arbeiderne. Han hevder blant annet at loven som nekta svarte arbeidere å ta faglært arbeid var et resultat av at svarte og hvite arbeidsløse måtte kjempe om de samme jobbene. Hvorvidt han også mener at loven av 1913, som satte grenser for de svartes rett til å eie land, var et resultat av den samme motsetninga, er noe uklart. I alle fall gir han en altfor ufullstendig bakgrunn for denne loven, en

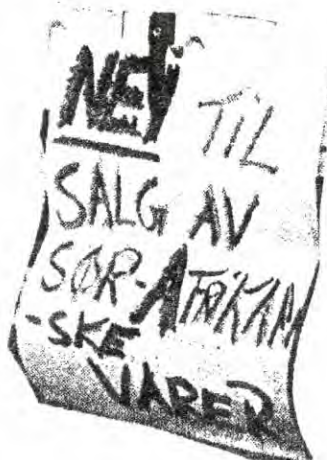
lov jeg mener det er helt sentralt å gripe for å forstå utviklinga fram til apartheid i Sør-Afrika.

BOERKRIGEN

Krigen mellom boerne og engelskmennene, den såkalte "Boerkrigen" (1899-1902), var tufta på den klassiske motsetninga sånn som vi kjenner den fra overgangen mellom føydalismen og kapitalismen i Europa: På den ene sida sto boerne med sine enorme landeierdommer og gods, på den andre sida et gryende borgerskap, i allianse med britisk imperialism, med haugevis av kapital og råvareres-

surser. For å få i gang en industrialisering var det nødvendig å bryte ned den gamle kolonistklassens herredømme for å få frikjort et helt nødvendig element i den gryende industrialiseringen: fri tilgang på billig arbeidskraft.

Engelskmennene vant krigen og det er i kjølvannet av det vi må forstå jordloven av 1913. Før boerkrigen var fordrivinga av de svarte fra jorda deres motivert utifra kolonistenes stadige behov for nye jordeiendommer. Etter boerkrigen antok fordrivinga, som loven av 1913 markerer begynnelsen på, en helt annen karakter. Det primære målet var ikke lenge å skaffe de hvite jord, men å sørge for rikelig tilgang på arbeidskraft til gruvene og den voksende industrialiseringen. Metoden var å sørge for at de svarte hadde så lite jord at de ble stående overfor et på forhånd avgjort valg: Enten å

sulte ihjel eller å ta arbeid hos de hvite kapitalistene. "South African Native Affairs Commission" fra 1903-05 hevdet at de Sør-Afrikanske kapitalistene trengete 752.000 afrikanske arbeidere på et tidspunkt da den forventede tilgangen på arbeidskraft var 350.000. Jordloven var et resultat av borgerskapets behov for arbeidskraft og ikke noe annet. Skules påstand om at de svarte og de hvite arbeiderne sloss om jobbene kommer på bakgrunn av dette i et merkelig lys.

NATIONAL PARTY

På side 45 skriver Skule: "Framleis er det slik at mens boerane er eit jordbruksfolk, så er

et ultrareaksjonært opprør med utdånspunkt i den gamle herskerklassen på landsbyvada (bøndene). Dette er uforståelig med bakgrunn i utfallet av boerkrigen. Den nye herskerklassen etter

det brittane som sitt med storparten av industrien (dvs. etter boerkrigens slutt, min anm.). I 1948 skulle boerane imidlertid erobre regjeringsmakta. Dei har seinare hatt den. Det var National Party som vann valet."

Dette er ei borgerlig myte. Borgerlige apartheid-kritikere ynder å framstille National Partys valqseier i 1948 som

denne krigen var borgerskapet og denne klassen konsoliderte makta si gjennom den voldsomme industrialiseringsbølga som slo inn over Sør-Afrika etter boerkrigen. Som eksempel kan jeg nevne at mellom 1910 og 1940 var Sør-Afrikas industrialiseringstakt mer enn tre ganger så høy som USA's og mer enn sju ganger så høy som Storbritanias. Til alt overmål blei indu-

stripproduksjonen under den andre verdenskrigen mer enn fordobla! Hvordan de såkalte boerne, med grunnlag i bondebefolkninga, skulle ta regjeringsmakta i 1948 etter ei sånn utvikling, er for meg helt ubegripelig.

Saken er at National Party var leda av framtrepende forretningsfolk med omfattende interesser i industrien og gruvene. National Party var det politiske uttrykket for en kapitalistklasse som forsto sammenhengen mellom den nasjonale undertrykkinga av den svarte arbeiderklassen og kapitalismens overprofitter. Industrialiseringa og den påfølgende urbaniseringa og proletariseringa av den svarte befolkninga krevde en beinhard form for undertrykkelse og kontroll. National Partys apartheid-program svarte nøyaktig til dette behovet. National Partys apartheid-politikk var (og er) kapi-

talistenes politiske svar på en stadig voksende og opprørsk, svart arbeiderklasse. Årsaka til at denne "boer-myta" er blitt endel av borgerlig historie er åpenbar. Gir man "boerne" eller "bøndene" skylda for apartheid unngår man å trekke den virkelige sammenhengen mellom apartheid som økonomisk, politisk og sosialt system og de kapitalistiske produksjonsforholda. Man kan fordømme apartheid som et moralsk problem, som en bølning med reaksjonære bønders verk, uten å ta et oppgjør med kapitalismen som system. Man kan for-

APARTHEID

SÖR-AFRIKA

dømme apartheid uten å være revolusjonær. Dette er spissborgerlig dobbeltmoral i sin mest hyklerske form.

SØR-AFRIKANSK BORGERSKAP

Til slutt. Skule skriver at 80% av Sør-Afrikas private økonomi er på utenlandske hender. Jeg kan ikke skjønne annet enn at dette er riv, ruskende galt. Hvilke kilder har du? I følge Third World Annual Yearbook 1985 utgjør de utenlandske investeringene bare 10% av den sør-afrikanske økonomien. De statlige investeringene må relativt være urimelig høye dersom Skules tall er riktige. Jeg tror det er sterkt overdrevet. Sjøl innafor gullindustrien, som tradisjonelt har hatt et relativt høyt utenlandsk investeringsnivå, kontrollerte sør-afrikanerne hele 62% av eierandelene i 1977. Dette er viktig. Det betyr at det sør-afrikanske borgerskapet ikke er noe tradisjonelt "kompradorborgerskap" (dvs. et borgerskap som utelukkende har makta gjennom imperialismens

velsignelse), men et relativt sjølstendig, konsolidert borgerskap. Dette har igjen store konsekvenser for utarbeidelsen av en teori om den sør-afrikanske revolusjonen. Hvilket kampavsnitt er

det viktigste? Internasjonal boikott eller klassekampen i Sør-Afrika? Jeg er ikke i tvil om at det er det siste kampavsnittet som er det viktigste, det avgjørende. Men hvorvidt dette avsnittet skal vinne fram er avhengig av den svarte befolkningas organisasjonsnivå, politiske linje og strategi. Men dette er en skål jeg ikke skal ta opp akkurat nå.

P.S. Det hadde vært greit om du henviste til kildene dine, Skule, sånn at man kan sjekke dem. Dessuten trenger folk litteraturhenvisninger.

Viqgo W.

Litteratur:

- + MacShane m.fl.: Power!
- + Ernest Hardsh: Sydafrika. Vit makt svart revolt. (Svensk oversettelse).
- + Third World Annual Yearbook 1985: Martin Bailey: Apartheid and the West.

Motsigelsene og kvinnespørsmålet:

WOMEN!
DO IT
BETTER

MOTSIGELSENE OG KVINNESPØRSMÅLET!

Æ vil nevne 3 motsigelser som er viktige i forbindelse med kvinnemakt og sosialisme.

1. Motsigelsen mellom kjønn, mellom mann og kvinne.
2. Motsigelsen mellom arbeiderkvinnene som kjønn og borgerskapet.
3. Motsigelsen mellom arbeiderklassen generelt og borgerskapet.

Under kapitalismen er nr. 3 den viktigste, nemlig hovedmotsigelsen. Det er en antagonistisk motsetning mellom arbeiderklassen og borgerskapet, dvs. en motsetning som ikke kan løses, men som bare kan veltes om og snus på hodet ved at arbeiderklassen tar makta.

Motsigelsen mellom arbeiderkvinnene og borgerskapet, er også en antagonistisk mot-

setning som ikke kan løses. Kjerna i kapitalismen er utbyttinga av både kvinner og menn i arbeiderklassen. Men i tillegg til den vanlige utbyttinga, så er arbeiderkvinnene ekstra undertrykt som kjønn. I oppgangs-tider kan nok arbeiderkvinnene få arbeid og barnehager og større rettigheter, men et karakteristisk trekk ved kapitalismen er at når konjunktur-ene går nedover, så

settes undertrykte grupper opp mot hverandre! Da får familien igjen sin rolle som pengesparer for kapitalistene, da kommer på ny slagordet om en inntekt pr. familie. Hilleslanddommen er helt typisk. Arbeiderkvinnene og resten av arbeiderklassen har altså felles interesser i kampen mot borgerskapet.

Så var det motsielsen mellom kjønna i arbeiderklassen. Menn har de best betalte jobbene, de fleste jobbene, mest fritid og har ofte makta i familien. Hvis kvinner skal få de samme rettighetene, så må menn gi fra seg noe av makta.

Men det er jo ikke bare kvinner som truer menns posisjoner og fordeler. Det gjelder jo samer og innvandrere også, og homofile og alle som tilfeldigvis tilhører en annen gruppe mennesker enn de som har en del

fordeler av dette systemet. Det er klart at det vil foregå kamp for at kvar enkelt gruppe skal få større rettigheter, og den kampen er viktig! Men æ mener likevel at det er viktig at alle undertrykte grupper forener seg i kampen mot systemet og innser at de alle egentlig fører den samme kampen! Kjønnsmotsielsen mener æ, altså er underordna de andre motsielsene.

Etter en revolusjon har ikke motsiøelsene endra seg, mener æ! Sjøl om arbeiderklassen sitter ved makta og borgerskapet er undertrykt, så er faren hele tida til stede for at det kapitalistiske systemet oppstår på nytt. Borgerskapet, gammelt og nytt, vil forsøke å erobre posisjoner i alle maktorganer og i byråkratiet, hvis nødvendig under falskt flagg. Er et kvinneflertall da noen garanti for at politikken blir til fordel for arbeiderkvinnene? Ja, vil noen si, for kvinnene vet sitt eget beste! Men da vil jo mennene fra arbeiderklassen også vite sitt eget beste, og hvis de hadde flertallet i de styrende organa, så skulle det jo ikke være noen fare for kontra-revolusjon?

Så enkelt er det bare ikke! Det er ikke sånn at bare du kommer fra en rase, har en religion, har et kjønn eller i er, fra en

bestemt klasse, så er du en god representant for en av disse gruppene. Under sosialismen vil det som under kapitalismen være posisjoner, verv, ansvarsfulle stillinger som kan gi status og makt. (Hvis en skulle unngå det så måtte staten oppheves, og det vil først skje når vi har oppnådd kommunisme!) Det er

**FUCK
HOUSEWORK**

slik at hvis en beaynner å få ansvarfulle oppgaver innafor et system, så er det alltid en fare for at en kan bli en del av systemet. Det gjelder innafor Rød Ungdom eller en annen organisasjon like mye som i et statsapparat. Kvinner har ikke større evne til å unngå dette enn menn har!

Det finnes bare en måte å unngå at sosialismen går i frø på, det er den samme medisinen som må til for å lae en revolusjon: At arbeiderklassens kvinner og menn reiser kampen på grunnplanet for å ta makta. "Storm hovedkvarteret" har Mao sagt, og det tror æ taktisk er riktig. Det går ikke an å lae noen sosialismemodell som sikrer sosialismen. Skål

sosialismen utvikle sæ mot kommunisme, så må flertallet av folket styrte hovedkvarteret igjen og igjen: Arbeiderklassen må sette inn sine egne folk på nytt og på nytt i de styrende organa til de til slutt blir overflødige, og folk kan ta styringa direkte!

VENKE, ROGALAND.

KVINNER OG MAKT

KVINNER OG MAKT!

Jeg har lyst til å si min mening om kvinner, makt og sosialisme! Jeg er fullstendig uenig i hele forberedelsesmaterialet fra sentralt om dette. Jeg mener at Rød Ungdom til nå har hatt en totalt umarxistisk tilnæringsmåte til hele problemet om kvinner og sosialisme.

Marxismen sier at det er virkeligheta som forandrer tankene våres og ikke omvendt! Å vil prøve å bruke dette i forbindelse med spørsmålet om kvinners makt under sosialismen: Er det basisen, dvs. kvinners arbeid, kvinners lønn, kvinners fritid, kvinners maktkamp gjennom kvinneorganisasjonene og fagforeningene som forandrer arbeiderkvinnenes posisjoner i bystyrer, Storting osv? Å mener at det som forandrer virkeligheta og ideane til folk, er kampen på grunnplanet for å få makt. Slik vil det alltid være, under sosialismen også!

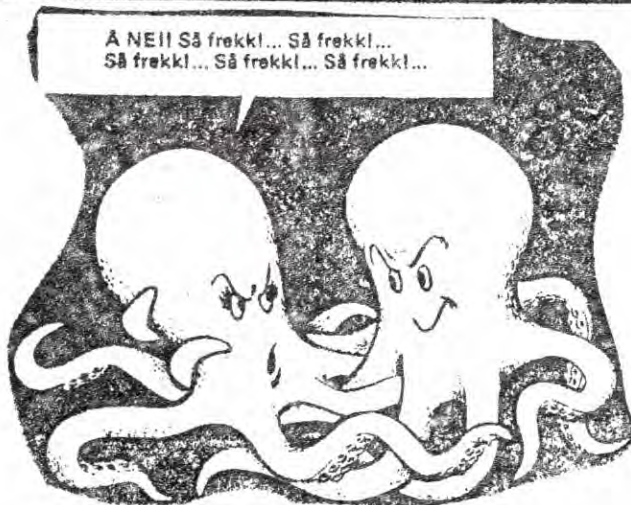
IF SHE
SAYS NO
IT'S RAPE

Det blir argumentert med at under sosialismen vil Storting og kommunestyre være reelle maktorganer, og ikke som i dag da makta egentlig ligger hos kapitalen. Derfor er det viktig med 50% kvinner i disse organa! Men hvor viktig er det egentlig at arbeiderklassen og kvinnene kan beholde makta gjennom Stortinget? Å mener at det blir litt for enkelt å se det sånn! Folk glemmer at sosialismen er et overgangsstyre mot et klasseløst samfunn. Det vil si at arbeiderklassen ikke vil delta direkte i styringa i begynnelsen, men mer og mer etter hvert. Da vil det være representanter i de styrende organa. Hvem representerer så de?

Du kan være en arbeider den ene dagen når du blir valgt, men representerer du arbeiderklassen i Stortinget dagen etter?

Du vil være kvinne både den ene

daen og den andre daen i Stortinget, men representerer du arbeiderkvinnene?

Nei, det er det ingen som kan svare på, for det vil være forskjellige politiske linjer som sloss om makta! Hvis arbeiderklassen og kvinnene skal få sin linje iafjennom så finnes det bare en utvei, politisk mobilisering og massekamp nedenfra!

Men selvfølgelig er de styrende organa viktige, og selvfølgelig skal vi sloss for å få kvinner inn der. Men en lovfesting om kjønnskvoltering vil snarere tilsløre virkeligheta om kvinners reelle situasjon ellers i Norge. På toppen ser det jo bra ut!

VENKE, ROGALAND.

ET ANSIKT UTAD!

Når verden går en imot, har man ofte lyst til å krype langt inn under dyna, og forbli der. I lengden løser det få problemer. Noen og enhver av oss kan kanskje føle at vi vandrer i motvind for tida. Å måtte oppsummere et møkkavalg gir liten grunn for optimisme. Det blir ikke lettere å være revolusjonær, og det er lett og vende seg innover, sette seg på kammeret for å bedrive navlebeskuende virksomhet.

Men erfaringer har også vist oss at navlebeskuelse sjelden løser noen problemer. Skal vi utvikle oss sjøl og politikken vår trenger vi ikke bare interne diskusjoner, mest av alt trenger vi å komme oss ut og få konfrontert politikken vår mot andre syn, blant folk på gata eller i skolegården. Vi trenger et ansikt utad, skal vi vokse. Rute 80 er vårt ansikt mot omverdenen. I NRK, på bibliotekene, på politihuset, i Forsvarsdepartementet og på Stortinget er Rød Ungdom representert ved avisa vår. Likedan hos noen tusen folk som bryr seg om hva RU driver med og som følgelig abonnerer eller kjøper avisa på gata.

Rute 80 er vårt viktigste middel for å spre politikken vår blant folk. Vi har ingen andre metoder som gjør oss istand til å spre så mye politikk til så mye folk så ofte. Og sjøl om ikke avisa er perfekt, og det innimellom kan irritere noen og enhver, avstedkommer den nå og da takkebrev til redaksjonen for en flott avis, og er kilde til misunnelse hos andre ungdomsorganisasjoner som synes vi gir ut den beste politiske ungdomsavisa i landet.

Vi må ta vare på avisa vår. I dag blir Rute 80 alt for lavt prioritert i Rød Ungdom. Mange lag gir faen i å selge og verve abonnenter. Fortsetter denne utviklinga kan avisa veldig snart være en saga blott, og Rød Ungdom har mista sitt viktigste propagandamiddel. Vi trenger et skikkelig innsats for avisa skal vi redde Rute 80. Men avisa trenger mer enn et skippertak i ny og ne, når økonomien nærmer seg konkurs. Vi trenger skikkelige planer for å øke løsalget og abonnementsstallet og vi trenger kontinuerlig jobbing for å få spredd avisa. Redaksjonen har intet ønske om at Rute 80 skal være vår avis, den er deres og dere må ta ansvar for den ved å diskutere, skrive til den og kommentere den, og ikke minst sørge for at den blir spredd i et størst mulig opplag, ikke liggende i skap og kroker rundt om i landet.

Redaktøren.

46

RUTE 80

MOT KONKURS!

Mellom 2 og 3000 eksemplarer av Rute 80 sendes hvert nummer ut til kommisjonærene. Er vi heldige, kommer kanskje betalinga for en tiendel av disse eksemplarene tilbake til oss. Ikke alle eksemplareneselges, men hvor blir det av penga for de som selges?

STOPP TJUERIET!

Å la være å selge kvoten sin av Rute 80, eller å selge den og la være å sende inn penga, er tjueri og misbruk av Rød Ungdoms midler. Å gi ut Rute 80 er et stort økonomisk løft for Rød Ungdom. På tross av en forholdsvis rimelig avtale med Duplotrykk og ukesvis av gratisarbeid i redaksjonen koster hvert nummer mellom 16 000 og 20 000 å produsere. Skal vi forhindre at Rød Ungdom hvert år må bevilge store summer til avisa, og dermed redusere på annen aktivitet, må vi sjøl ta ansvaret for at avisa går med overskudd eller i økonomisk balanse.

SELG AVISA

Trøndelag Rød Ungdom (med et hederlig unntak på Røros) slutta i høst å selge Rute 80 for å prioritere andre ting, og uten å gi beskjed til redaksjonen. Sånne «eksprimentert» fører sjølsagt til dårligere ekstern markering, men er i tillegg med på å rive beina under på Rute 80 og kan resultere i at Rød Ungdom mister avisa si. Sånne ting er altså ikke lov!

SEND INN PENGA!

Følg da heller Oslo Rød Ungdoms eksempel. Oslo har fått skikkelig sving på salget sitt, og Rute 80 selges nesten garantert hver lørdag på byen. I tillegg selges avisa avisa på en rekke skoler, hvor det er målsetting på 2 salgsaksjoner på hvert nummer. Å selge avisa på skolene er en del av skoleprioriteringa og en utmerket måte å komme i kontakt med flere og få spredd Rød Ungdoms politikk blant skoleelever. Oslo har også opprettet en egen postgirokonto der de setter inn penga for løssalg og denne overføres med jevne mellomrom til Rute 80s løssalgskonto. Som sagt, et eksempel til etterfølgelse.

Uten et skikkelig løft for Rute 80, som viser seg i et økt løssalg, og alle penga tilbake til avisa + en vellykka abonnementsvervekonkurranse, kort sagt, en virkelig bedring av økonomien, står vi i fare for å måtte vurdere å legge ned Rute 80. Ansvaret for avisa er deres.

Vervekonkurranse!

Frist 1 april!

Skal vi ha råd til å beholde Rute 80, trengs det en skikkelig styrking, både av løssalget og abonnementantallet. Ett adskillig høyere antall abonnenter er nødvendig for å sikre videre utgivelse og en noenlunde trygg økonomi. Rute 80 redaksjonen og arbeidsutvalget utlyser derfor en abonnementsvervekonkurranse. De som har verva flest abonnenter innen 1 april er med i konkurransen om flere flotte bokpremier.

Saml opp verveblokker og abonnementslister og send dem i samla konvolutt til Rute 80, Boks 4702, Sofienberg, OSLO 1. Ikke glem å legg med beskjed om hvem som er den dyktige ververen.

Fine premier!

Jon Michlet: Mannen på motorsykkelen.

Trond Øgrim: Grisen før jul.

Peder Martin Lysestøl: Jugoslavia, et forsøk på sosialisme.

